

TOELATINGSPROEVEN 5DE JAAR: MUSICAL

MONOLOGEN

MONOLOG MEISJES

Stuk: Ik at vroeger geen vis.

Schrijver: Oscar de Boer.

Uitgevoerd door: Lizette Hart – Frank Sanders Academie.

Ja onze eerste ontmoeting. Onze eerste echte ontmoeting daar op het terras bij Luim. Die ging ongeveer zo. Hij zit daar aan een tafeltje in zijn eentje, hij zit te tekenen en hij drinkt een dubbele espresso. En ik zit daar ook en ik doe alsof ik de krant lees. En af en toe kijk ik heel stiekem en heel toevallig in zijn richting, maar hij ziet het niet. Dus ik neem een slok thee, en nog een, en nog een en ik kijk weer eens naar de krant, en dan weer naar hem, en ik denk: *zie mij*. Dat denk ik heel duidelijk. *Zie mij*. Zo helder als ik maar kan. *Zie mij*. Ik heb namelijk ergens gelezen dat als je iets denkt, iets positiefs, en als je dan die wens heel duidelijk formuleert, dat de kosmos dan gehoor geeft aan die wens. Dus daarom, denk ik: *zie mij*.

Maar het helpt niet, hij ziet me niet, de kosmos heeft een dagje vrij, hij heeft alleen maar oog voor zijn schetsboek. Dus ik bestel een kop thee, en nog een, en nog een, totdat ik vol zit met thee en naar de wc moet. Wat ik niet doe omdat ik eerst contact wil maken. *Je weet niet wat er gebeurt als je weggaat*, denk ik. *Straks is hij klaar met tekenen en dan wil hij naar huis en dan*, fuck it ik moet nu naar de wc. Ik sta op, heel beheerst, heel gewoon sta ik op. Dan loop ik sneller dan de bedoeling is, sneller dan dat ik wil, helemaal niet beheerst, helemaal niet elegant, gewoon als iemand die heel snel naar de wc moet, als iemand die het bijna niet meer kan houden, zo loop ik over het veel te drukke terras.

Dan gaat alles heel snel. Hij kijkt op van zijn tekening, richting het tafeltje waar ik net zat, maar ziet mij natuurlijk niet meer zitten. Hij schuift zijn stoel achteruit en wil opstaan. In mijn haast loop ik tegen hem aan, ik struikel, grijp me vast aan hem zodat hij weer omvalt, zodat de koffie die daar op die tafel stond ook weer omvalt, zo over zijn schetsboek heen. En dan lig ik op de grond. We zeggen allebei niets, hij kijkt maar mij. Hij kijkt me aan. Nu weet ik zeker dat ik verliefd ben, dat kan niet anders. En in plaats van mij overeind te helpen, ontfermt hij zich over zijn schetsboek, pakt het van de tafel en probeert de koffie er van af te schudden. *Kut* zegt hij. En ik, *ja kut*. Terwijl hij mij de tekening laat zien die hij zojuist gemaakt heeft; Een meisje aan een tafel, op een terras, ergens in de zon, dat de krant leest en thee drinkt.

MONOLOGOOG JONGENS

Sterfbed. (Frans Mulder)

Voor mijn monoloog heb ik eigenlijk een stoel en een bed nodig. Een sterfbed om precies te zijn. Want mijn monoloog is geen monoloog, maar een dialoog. Een dialoog tussen een oude stervende heer in bed en zijn trouwe verpleegster op de stoel ernaast. Nu ja, het kan misschien ook wel zonder bed en stoel. Dan blijf ik gewoon staan, horizontaal stervend, en die trouwe verpleegster ook. Hier, naast het bed. Waarom zou ze moeten zitten?

Ik speel dus twee rollen. Eentje hier, naast het bed, en eentje hier, in het bed.

Daar gaat ie:

De oude man: "Hallo, ik ben de oude man."

En de trouwe verpleegster: "Ook goedendag, ik ben de trouwe verpleegster. Oh, oude man, (snikt) zijt gij werkelijk stervende?"

Oude man: "Ja Truus, gelukkig wel!"

Trouwe verpleegster: "Hoezo, gelukkig? Ik had u zo graag nog wat langer bij mij gehouden..." "Is dat zo...?" "Dat is die ouwe weer! "Is dat zo...?"

Zij: "Ja, dat is zo."

Hij: "Daar heb ik anders nooit iets van gemerkt."

Zij: "Wat zegt u nu?" Bijna hysterisch: "Wat zegt u nu!?"

Hij: "Je hoort me toch wel, of ben je doof, ofzo?"

Zij: "Maar ik heb u de beste jaren van mijn leven gegeven! U hoefde maar te kikken en ik stond naast uw bed, bracht u uw medicijnen, deed alles wat u vroeg!"

Hij: "Alles?"

Zij: "Alles, ja!"

Hij: "Als ik om een borrel vroeg, kreeg ik 'm niet."

"Omdat dat niet goed was voor uw gezondheid!"

"Ik heb je gesmeekt om een sigaret."

"Sigaretten waren verboden!"

"En de seks was ook maar niks."

"De seks! We hebben nooit seks gehad!"

"Dat bedoel ik, frigide ouwe vrijster, die je bent."

"Oooh, dat pik ik niet! Ik... ik... (Grijpt naar haar hart:) Oh, ik sterf!"

(Valt op de grong, staat vluk op, is stervende heer:)

"Truus...? Truusje...? Aah...!"

(Sterft ook.)